

РЕШЕНИЕ

№ 6542

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6856** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 ал.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на лишения от свобода И. Р. И. ЕГН [ЕГН], находящ се в Затвора С., срещу Заповед № 20/18.06.2021 г. на началника на Затвора [населено място], с която е настанен в ЗО „К.“ за доизтърпяване на наложеното наказание.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Жалбоподателят аргументира искането си с обстоятелството, че е лишен от възможността да упражнява трудова дейност и по този начин да намали срока на наложеното наказание. Изразява искане за отмяна на заповедта и да бъде разпоредено връщането му на работа.

В съдебно заседание, проведено чрез видеоконферентна връзка, жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата и искането до съда за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът по жалбата - Началника на Затвора С., редовно призван, не се явява, не изпраща представител. Представя писмен отговор. Не претендира разности.

Съдът, след като се запозна с доказателствата и доводите на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

С докладна записка вх. № 713/17.06.2021 г. от инспектор С. А. е докладвано, че на 15.06.2021 г. И. Р. И. е преразпределен на територията на 12-та група. При опитите да бъде настанен в спално помещение в групата, отговорниците на спалните помещения не са били съгласни да го приемат, като включително е имало заплахи за саморазправа

с него. Лишените от свобода са изявили нежелание да съжителстват с него. Проведен е разговор с И. Р. И., в който то заявява, че не желае да съжителства с лишените от свобода в 12-та група и няма против да бъде изведен в защитено спално помещение № 13А. Декларира същото в писмен вид. Представя молба, с която изразява желание да бъде преразпределен във 2-ра група. С цел избягване на физическа саморазправа и предотвратяване на евентуален конфликт между лишените от свобода, с докладната е направено предложение И. Р. И. да бъде настанен в защитено спално помещение, след което да бъде разпределен в ЗО „К.“, тъй като вече е пребивавал във всички останали групи на територията на затвора в [населено място]. Видно от протокол № 49 от 18.06.2021 г. на Комисия за разпределение на лишените от свобода, на основание чл. 105 от ЗИНЗС, във връзка с чл.89, ал.2 от ППЗИНЗС И. Р. И. е изслушан относно изложените в докладната обстоятелства като е формирано становище да бъде преместен в ЗО „К.“. Издадена е оспорената заповед № 20/18.06.2021 г. на и.ф. началник на Затвора в [населено място], с която И. Р. И. е настанен в ЗО „К.“ за доизтърпяване на наложеното наказание. В мотивите на заповедта е изложено, че видно от докладна записка вх. № 713/17.06.2021 г. от инспектор С. А. И. Р. И. проявява проблемно деструктивно поведение, с което влияе отрицателно на останалите лишени от свобода, системно нарушава правилата, предвидени в ЗИНЗС, не спазва режимните изисквания.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на И. Р. И. на 18.06.2021 г. и е оспорена от него с жалба, подадена до Административен съд София-град на 30.06.2021 г.

Административен съд София-град, след като прецени законосъобразността на издадената заповед за преместване, с оглед разпоредбите на чл. 62 и чл.63 от ЗИНЗС, чл. 142 и чл. 168, ал.1 от АПК, и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед в настоящето производство е издадена от началника на затвора в [населено място], който е компетентният орган по смисъла на чл. 63, ал.1 ЗИНЗС и видно от заповед № Л-1965/11.06.2021 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Съгласно чл. 63, ал.1 от ЗИНЗС лишените от свобода могат да бъдат премествани от затвор в затворническо общежитие от закрит тип, функциониращо като подразделение на затвора, и обратно със заповед на началника на затвора в случаите по чл. 62, ал. 1, т. 1, 4 и 5. Според чл. 62, ал. 1, т. 1 ЗИНЗС преместването се извършва при включване в обучения, в курсове за придобиване на специалност, за повишаване на квалификацията или за работа - при изявено желание от лишения от свобода. По реда на чл. 62, ал.1, т. 4 ЗИНЗС преместване се извършва по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода. По силата на чл. 62, ал.1, т.5 ЗИНЗС преместване се извършва при необходимост с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 4, като в този случай се взема предвид и желанието на лишения от свобода.

Видно от изложените в оспорената заповед мотиви административният орган се позовава на наличие на обстоятелство по смисъла на чл. 62, ал.1, т. 4 от ЗИНЗС, обосновано с поведението на лишения от свобода, съгласно представената докладна записка вх. № 713/17.06.2021 г. от инспектор С. А.. Съображенията са, че И. Р. И. не е приет от останалите лишени от свобода в група 12, създадена е конфликтна ситуация и опасност от физическа саморазправа.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗИНЗС предоставя възможност за преценка на компетентния административен орган, при наличие на обстоятелствата, посочени в по чл. 62, ал. 1, т. 1, 4 и 5 ЗИНЗС да премести лишените от свобода лица от затвор в затворническо общежитие и обратно. Предпоставката в случая е наличие на конфликтна ситуация между И. Р. И. и други лишени от свобода лица, като е обоснован риск за сигурността на жалбоподателя. Посочена е конкретната законова хипотеза, послужила като фактическо основание за преместване на И. от корпуса на Затвора-С. в ЗО „К.“.

Не е съществено процесуално нарушение обстоятелството, че не е взето предвид желанието на лишения от свобода, доколкото това е допустимо по т. 5 на чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС, не и по т. 4 на чл. 62, ал. 1. В случая преместването е направено служебно, по целесъобразност, при наличие на визирани в закона материално-правни предпоставки. В тази връзка преценката на административния орган е по целесъобразност, което от своя страна не подлежи на съдебен контрол. Съгласно чл. 169 от АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Правилно, при наличие на една от лимитативно изброените предпоставки на чл. 62, ал. 1 ЗИНЗС -тази на т. 4 ЗИНЗС административният орган е разпоредил преместване на лишеното от свобода лице от затвор в затворническо общежитие от закрит тип, с цел спазване на вътрешния ред, на безопасността и реда в Затвора, при което изпълнени са и целите по чл. 2 от ЗИНЗС.

По отношение на И. И. е налице възможност да подаде молба за преместване обратно в Затвора - С., като изложи съображенията си за това пред административния орган. Новата молба би била ново основание за произнасяне от страна на началника на Затвора. Същото важи и по отношение на желанието му да бъде възстановен на работа. В тази връзка съдът отбелязва, че възраженията в жалбата относно спирането му от работа са неотнормирани към законосъобразността на конкретно оспорената заповед, тъй като същата не съдържа произнасяне на административния орган по този въпрос.

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, след изпълнение на процесуалните изисквания на закона и при спазване на материално-правните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона, поради което жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал.2 от ЗИНЗС и чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд –София град, III –то отделение, 16 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Р. И. ЕГН [ЕГН], находящ се в Затвора С., срещу

Заповед № 20/18.06.2021 г. на началника на Затвора [населено място], с която е настанен в ЗО „К.“ за доизтърпяване на наложеното наказание.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест / чл.63, ал.2 изр.второ от ЗИНЗС/.

Съдия: